

# Sila mygg och svälja kameler

Maria Sandblad

Just hemkommen från ett halvår i Indien, med den verkligheten på nädhinnan läser jag om Kuba i svenska medier med anledning av Fidel Castros bortgång, när alla fann det påkallat att ansluta sig till kören av fördömanden av påstådd diktatur och kränkningar av mänskliga rättigheter. Den bibliska liknelsen om att "sila mygg och svälja kameler" kommer ofrånkomligt för mig.

**Läser de överlägsna skrivierna**, bland annat författade av Åsa Linderborg (AB) och gamle Ohly (ETC) som båda har den där liksom självklart nedsättande tonen om "diktaturen Kuba" som gör mig så... skamsen. Kanske, för att det är så mycket de inte ser, inte minst det egna osynliga filtret som hindrar djupare förståelse. Kanske för det bortskämda perspektivet – som om Kuba vore ett "avvikande" land i välståndets närområde.

**Kuba, det enda "utvecklingsland"** som skapat en oas av social välfärd i tredje världens öken av fattigdom, utsugning, ekonomisk och social misär; som vågat – och lyckats – sätta sig upp mot det råvaruplundrande USA till priset av en mer än 50-årig handelsblockad, ständiga invasions-, sabotage- och mordförsök från USA som föredrar djupt odemokratiska lydstaten och märkligt nog inte alls fördöms för detta.

**Ändå har Kuba mirakulöst nog lyckats** behålla revolutionens grundvision om ett värdigt liv för alla och vägen för att nå dit – fri skola, yrkesutbildning, konstnärlig utbildning, vuxenutbildning, universitet, fri förebyggande hälsovård, sjukvård, mödravård, förlossningsvård, barnavård, mentalvård, socialvård och kvinnors rätt att välja sitt barnafödande, sin make, sin partner och sitt liv. Och därtill med den unika kombinationen av social välfärd och litet ekologiskt fotavtryck, som inte överskrider Kubas andel av jordklotet.

**Om detta alls nämns är det liksom i förbigående**, som ett slags bakgrundssorl, "fri utbildning och hälsovård", visst, jättebra – men resten! Resten??? Ur det kommer ju ALLT! Världighet, känslan av att höra till, finnas och behövas. Även om det kan vara jobbigt att få allt övrigt att gå ihop (en internationell handelsblockad känns) är människovärdet intakt, garanterat och ryggen rak. Ingen sjasas undan som tiggare världen över, som de som inte äger något, inte ens sina liv, som inte hörs och knappt ens syns.

**Som den lilla flickan i trasiga kläder**, dammig hår och med ansiktet strimligt av smuts och tårar som står framför dig och viskar fram ett undergivet "please" där du sitter på en högklassig uteservering i Syd. Tillvaron utanför välståndet är grym, hård och kall som nyslipat stål, särskilt för barnen. Kuba är undantaget.



**Och så fördöms sviktande internetuppkoppling** på Kuba som ett kränkande av de mänskliga rättigheterna – trots att USA:s blockad i vanlig ordning legat bakom en mycket försenad infrastruktur och utrustning som äntligen gjorts mer åtkomlig och Internet mer tillgängligt. Har däremot aldrig hört någon yttra sig kritiskt mot alla länder i världen som inte tillhandahåller datorer och internetuppkoppling eller ens läskunnighet till sina miljoner fattiga i såg Honduras, USA-stödd diktatur där politiker och militärer har mycket blod på sina händer, Haiti eller Guatemala, för att stanna kvar i den södra amerikanska sfären bland de länder USA fortsätter att kasta sin ekonomiska och politiska skugga över, för att vidmakthålla greppet om råvarorna och garantera företagens ständigt ökande vinster.

**Nej, det är Kuba som ska läxas upp** och läras upp i svenskt tänkande, genom att ge 90 miljoner svenska kronor till bland annat samröre med de USA-avlönade sk "dissidenterna" som på alla vis baktalar sitt land mot betalning, inte till en regering som prisats av FN för sin unika förmåga att fördela små resurser så att de kommer många till del, vilket kan avläsas i en för regionen och världen unik social välfärd. Självklar för oss, men en ouppnåelig dröm för de flesta på jorden.

Samtidigt - hur gjuta demokratins emblem över presidentvalet i USA, styrt av pengar, lobbyintressen och maffia, där en avdankad misogyn egenföretagare med bristande impuls kontroll, med förolämpningar, fördummande oneliners och en unken pojkrumsromantik – och, förstås, obegränsat med pengar – lyckats bli president, trots att en majoritet av befolkningen inte röstade på honom. Detta, däremot, är en demokrati.

Och det oerhörda faktum att denna "demokrati" under 50 år hundratals gånger försökt, men kapitalt misslyckats med att försöka ta livet av ett annat lands statsöverhuvud, Fidel Castro, får märkligt nog ingen att reagera eller att tala om mord eller utomrättsliga avrättningar, utan beskrivs i de flesta klipp snarare som något småkul, lite roande, nästan som om Fidel varit ofin nog att (genom en högeffektiv kubansk underrättelsetjänst) ha undkommit – och dessutom exponerat – alla dessa "fantasifula" mordförsök för omvärlden. Som dock inte fördömer USA, utan Kuba.

**Vad hade hänt om rollerna varit de omvända? Lek med tanken...**

För när det gäller Kuba är det verkligen optiken det hänger på, och den egna synskärpan.

Detta är en sammanfattning av längre artiklar publicerade i Flamman, Miljömagasinet och Fria Tidningar.